

[Elmquist.]

lige Partier vil give denne yderligere Haandsrækning, saaledes at den Hjælp, Rigsdagen i sidste Samling ydede dette Erhverv, maa blive ydet fuldt ud saaledes, at alle Sejlskibe, der er værdige til Hjælp, ogsaa faar Hjælp.

Jeg ved nok, at det siges — og jeg har hørt mange sige det —, at denne Hjælp ikke nytter, for Sejlskibenes Tid er nu en Gang forbi. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Bedømmelse af Rigtigheden af denne Spaadom. Jeg skal kun bemærke, at ingen kan sige noget bestemt derom, og een Ting er i hvert Fald givet, at denne Spaadom ikke vinder i Troværdighed ved; at en stor Del af dem, som agerer Spaamænd — det er en Kendsgerning —, er Folk, der intet kender til Sejlskibe og intet kender til Betingelserne, Vilkaarene for Sejlskibenes fortsatte Eksistens. Imidlertid kan det paa den anden Side ikke nægtes — det skal jeg heller ikke gøre —, at Udsigterne for Sejlskibene — og ved Sejlskibe tænker jeg mest paa de større Sejlskibe, altsaa dem, der gaar i udenrigsk Fart — i Øjeblikket er meget mørke. Men i disse mørke Udsigter behøver ikke at ligge, at Dødsdommen over Sejlskibene skulde være afsagt. Selv under de stærkt forcerede Tilstande, vi lever under, hvor det kræves, at alt skal gaa for sig med størst mulig Hurtighed, navnlig at Varerne skal kunne bringes fra de forskellige Steder til de forskellige Steder med størst mulig Hurtighed og Præcision, har Sejlskibene alligevel Omraader, hvor de med Held kan konkurrere baade med Dampskibe og Motorskibe. Jeg skal blot pege paa en Fart som f. Eks. New Foundlands Farten. Selv om Sejlskibene sejler langsomt, bliver de stadig foretrukket dér, fordi Forsendelsen af Fisk daarlig kan ske i Dampskibe og Motorskibe af Hensyn til disse Skibes Brændselsmidlers Indflydelse paa Fisken. Det er nu en Gang saaledes, at Spanierne og Portugiserne, som faar disse Fisk fra New Foundland, ikke kan lide, at Fisken smager af Brændselolie eller Kul; og det er jo egentlig ikke noget at bebrejde disse Spaniere og Portugisere. Der er endvidere mange mindre Havne og Pladser, hvor alene Sejlskibe kan komme til, og hvor de derfor er saa godt som privilegerede. Endelig er der ogsaa Fragter, saasom Tømmerfragter fra Østersøen, specielt til Frankrig, som Sejlskibene stadig foretrækkes til. Ser det derfor end sort ud i Øjeblikket for de større Sejlskibe, saaledes som det ogsaa gør det for mange andre Erhverv, er der dog adskillige Forhold, der taler for, at Sejlskibenes Tid ikke er forbi; og de, der

bærer dette Erhverv, Rederne og Skibsførerne, de ledende, tror og venter da ogsaa, at Sejlskibene efter de vanskelige Aar, de har været inde i, dog ved en gennemført Økonomi skal kunne fortsætte og fortsætte saaledes, at de afkaster et, om end tarveligt, saa dog nogenlunde tilfredsstillende Udbytte til dem, der har sat Kapitaler i dem. Men naar altsaa de, som i Øjeblikket kæmper for dette vanskeligt stillede Erhverv, og de, som skal overvinde Vanskelighederne, ikke giver op, mener jeg, at saa bør ogsaa Statsmagten yde den yderligere Hjælp, man her vil bede om, for at dette Erhverv kan prøve paa at komme ud over disse Vanskeligheder. Og det bør gøres — kan jeg gerne sige — saa meget mere, som dette at bevare den danske Sejlskibsflaade, navnlig de større Sejlskibe, ogsaa har den allerstørste nationale Betydning.

Jeg sagde før, at det var navnlig de større Sejlskibe, jeg talte om. Dermed er ikke ment, at der ikke skal ydes Hjælp til de mindre, men om de mindre Sejlskibe betvivler ingen, at de vil have deres Betydning og altid vil kunne eksistere i indenrigs Fart. Men man bør, som nævnt, ogsaa erindre den nationale Betydning, de større Sejlskibe har. Naar den danske Sømandsstand er saa anset og saa dygtig, som den er, skyldes det — det er jo alle enige om — netop først og fremmest den fortrinlige Uddannelse, denne Sømandsstand har faaet paa Sejlskibene. Skal denne Uddannelse undværes, er det ganske givet, at det vil blive et meget stort Minus for den danske Sømandsstand, og ogsaa ud fra denne Betragtning er der al mulig Grund for Rigsdagen til at yde dette yderligere Beløb, som man altsaa vil anmode om. Jeg skal endelig pege paa, at Uddannelsen paa Sejlskibe ikke blot er ønskelig, men endogsaa krævet af Lovgivningsmagten, for at man overhovedet skal have Lov til at sejle som Officer med de danske Dampskibe. Ogsaa af den Grund vil det være rimeligt, at Lovgivningsmagten gør, hvad man kan, for at holde Sejlskibene i Gang, idet det sikkert ikke vil blive billigere, hvis Staten skulde bekoste Statsskoleskibe til Uddannelse af de danske Søofficerer.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg, som sagt, gerne anbefale, at Lovgivningsmagten, naar der nu anmodes om en Forhøjelse af det Beløb, som sidste Aar blev stillet til Disposition til Laan i disse Skibe, vil stille sig forstaaende og imødekommende, saaledes at, som sagt, alle de større Sejlskibe og ogsaa de mindre, der er i Vanskeligheder og